

[Arnth Jensen.]

steren. Men jeg maa mene, med det Kendskab jeg har til Ledelsen af dette Blad, at naar Bladet har fremført det, er der sikkert ogsaa en Baggrund for, at Bladet kan skrive, som det har skrevet.

Filmsraadets Sammensætning slap Justitsministeren nemt uden om, idet han sagde: Der er ikke mere at sige til det, for nu har Udvalget behandlet det. Næh saamænd, det kan være, Ministeren ikke synes det. Men jeg bad om at faa at vide, baade af Ministeren og af det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, hvad det egentlig var, der betingede den Fortrinsstilling, Arbejdernes Oplysningsforbund fik. Ministeren gik overhovedet ikke ind paa det, han sagde: Jeg kender det ikke. Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen gav et Par Oplysninger, som dog var noget mangelfulde. Det ærede Medlem sagde, at samtlige danske Arbejdere kunde blive Medlemmer, uden at man spurgte om det ene eller det andet. Ligger der deri, at man heller ikke spørger, om de er organiserede eller ej? Men det ærede Medlem svarede ikke paa det andet, jeg spurgte om, om de alle sammen har Stemmeret og derigennem kan have Indflydelse paa, hvem der skal indtage den Plads i dette Filmsraad. Det var af Betydning at faa dette oplyst.

Saa mente det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, at da Venstre skulde tage Ansvaret, turde det ikke tage Ansvaret for fri Næring, og, føjede han til, Forholdene maa ændres, for at Stillingen kan ændres. Han fremførte Udtalelser fra Betænkningen i 1927. Det ærede Medlem maa forstaa, at Forholdene med Vedtagelsen af det Forslag, som foreligger her i Dag, har ændret sig saa betydeligt, at Venstre ikke kan anerkende det System, som her skal ophøjes til Lov. Jeg har Gang paa Gang gjort Rede for hvorfor, og jeg har gjort Rede for, at den Bemyndigelse, som tillægges Ministeren baade gennem Filmsraadet og Statsfilmcentralen til at kunne bestemme, hvorledes Udviklingen paa Filmsomraadet skal være, kan vi ikke tiltræde.

Man har spurgt mig, hvordan det kan lade sig gøre, naar Venstre har haft et Medlem i Kommissionen, at vi saa ikke her i Rigsdagen blankt tiltræder de Synspunkter, dette Medlem har gjort gældende. Jeg vil en Gang for alle gøre den ærede Ordfører, ogsaa den højtærede Justitsminister, opmærksom paa, at lige meget hvor mange Kommissioner Regeringen finder paa at nedsætte, og hvilke Beslutninger disse Kom-

missioner træffer, vil jeg i hvert Fald forbeholde mig min Ret til at have min Mening om Spørgsmaalene, saa længe jeg sidder som Medlem af den danske Rigsdag, og jeg antager, mine Partifæller stiller sig ligesaadan. Vi er Modstandere af Statsfilmcentralen, og vi er Modstandere af et Filmsraad med de Beføjelser, som er tillagt det i det foreliggende Forslag.

Naar saa det ærede Medlem udtalte sin Beklagelse over, at Venstres Stilling over for Kulturfilmen nu var saa tarvelig — saadan skulde det forstaaes —, at man ikke foreslog nogen som helst Støtte dertil ... (Chr. Christiansen: Det sagde jeg ikke!). Ja, men saa lille en Støtte dertil, som der vilde komme efter dette Forslag, saa vil jeg bede det ærede Medlem om at læse Lovforslaget igennem. Der paalægges man faktisk Justitsministeren hvert Aar at stille Forslag paa Finansloven om, at der skal ydes Støtte ogsaa til dette Arbejde. Hvor stor denne Støtte skal være, og hvorledes den skal ydes, afgør Rigsdagen. Det bliver ikke saaledes som efter det foreliggende Lovforslag, at en lille Overrigsdag sidder og regerer over en Fond. Dette Princip kan vi ikke anerkende. Hvad der skal ydes af Tilskud ogsaa til dette Formaal, maa det blive Rigsdagen, der afgør.

Jeg tror med disse Bemærkninger at have svaret paa de Indvendinger, der er gjort. Jeg slutter med endnu en Gang at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af mit Parti stillede Ændringsforslag.

Westermann: Jeg beklager, at jeg, første Gang jeg havde Ordet, ikke udtalte mig tilstrækkelig tydeligt, i hvert Fald ikke saa tydeligt, at den højtærede Justitsminister har forstaaet, hvad det drejede sig om. Det, jeg rettede Kritikken vedrørende Produktionselskaberne imod, var ikke, at de ikke udnyttede deres Biografbevilling til Fremførelse af kunstnerisk og kulturelt værdifulde Films, men det var dette, at der ikke var paalagt dem den Pligt at producere kunstnerisk og kulturelt værdifulde Films. I den afgivne Betænkning staar der, at der med Hensyn til Kvaliteten af disse Films ikke er stillet noget Krav til de tre Produktionselskaber, som har faaet disse Bevillinger, og det er det, der har givet mig Anledning til min Bemærkning om, at man tager Pengene fra de Bevillingshavere, af hvem man forlanger en kunstnerisk og kulturel Indsats, og giver dem i Massevis til Produktionselskaber, til hvilke man overhovedet ikke stiller noget Krav, hvad angaar Karakteren af deres Produktion.